

[Køpke Christensen]

hvor det, fru Bente Juncker kom ind på, overhovedet ikke forefindes.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Nu har vi tidligere i dag på dagsordenen haft en meget intens diskussion om overførselsindkomster, og jeg skal ikke gentage, hvad der blev sagt i den debat, men jeg vil gerne kommentere de to postulater, hr. Kofod-Svendsen fremsatte. Når han for det første siger, at det nærmest kun kommer familier med høje husstandsindkomster til gode, så må jeg spørge: Hvem er det, der har høje husstandsindkomster, og hvad er det, der skal finansieres for de beløb? Det har vi diskuteret intenst tidligere i dag, men det bør tilsyneladende også indgå i denne debat.

Dernæst blev det hævdet, at der var nogle, der gennemtvang et eller andet. Jamen i et forlig bøjer alle parter sig – man bøjer enderne imod hinanden – og i hvert fald har Socialdemokratiet intet ønske om at tvinge nogen til noget som helst. Vi har heller ikke noget ønske om at tvinge familierne til noget, men virkelighedens verden er jo, at for 25 år siden var det måske 70 pct. af kvinderne, der betegnede sig selv som husmødre, mens vi i dag er nede på omkring 5, 6, 7 pct., der er husmødre, og det vil sige, at dagens unge familier såmænd har valgt. Vi har ikke noget ønske om at tvinge folk, men har såmænd blot villet se virkeligheden i øjnene, og det er jo noget ganske andet.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

En departementschef og en kontorchef har tilsammen en høj familieindkomst. Jeg synes, det havde været bedre, om man brugte disse penge mere målrettet til familier med lavere indtægter.

Hvad angår forliget, har jeg flere gange sagt, at jeg synes, det er en lidt mærkelig form, at Socialdemokratiet ikke vil tage ansvaret for en finanslov. Man går ikke ind for det sure, men man vil gerne være med til at udmønte det søde. Den form for politik synes jeg ikke er særlig befordrende.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Det, der får mig herop, er fru Jytte Hildens seneste bemærkninger. Jeg har så svært ved at forstå, hvorfor forslagsstillerne til dette lovforslag alene vil hjælpe de børnefamilier, hvis børn har en plads i en daginstitution. Jeg synes, der er nogle rigtig gode elementer i det forlig om børnepakken, der blev indgået i går, bl.a. det, at vi har fået forhøjet børnechecken, men jeg kan ikke forstå, hvorfor vi skulle prioritere nedsat forældrebetaling så højt. Hvis vi i stedet for brugte de selv samme ressourcer på også at forhøje børnechecken, ville vi tilgodese alle småbørnsfamilier, både dem, der har en plads i daginstitutionen, og dem, der ikke har det, og dermed være med til at skabe en øget valgmulighed. De økonomiske betingelser bliver mere lige for småbørnsfamilierne, uanset hvilken børnepasningsform man vælger, om det er den offentlige daginstitution eller det er puljeordninger, en ung i huset, eller hvad ved jeg. Jeg synes, det ville tjene sagen bedre, at vi sagde: Vi vil gerne hjælpe alle børnefamilierne på lige vilkår, og så gav en øget frihed til at vælge, hvilken børnepasning man ønsker.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal glæde mig over, at et meget bredt flertal i Folketinget i forbindelse med den seneste skattereform, vi fik, rent faktisk er blevet enige om at hjælpe alle børnefamilier. Ved den lejlighed blev der flyttet mellem 3 og 4 mia. kr. fra os, der ikke længere har børn under 18 år, til dem, der har alle glæderne, alle sorgerne og i hvert fald de økonomiske problemer. Derfor har vi i høj grad den målsætning, og det kan være et svar til fru Eva Kjer Hansen.

Som et svar til hr. Kofod-Svendsen kan jeg sige, at antallet af departementschefer, der er gift med kontorchefer, heldigvis er minimalt, al den stund vi kan tælle, hvor mange ministerier der er, men under den tidligere debat antydede jeg også den mulighed, at vi fjernede de 10.000 børn, der har rige forældre, hvis det var det, vi ville, hvad jeg ikke er sikker på, men det ville